

ଛନ୍ଦ ବିଷୟରେ

ସ୍ୱଚ୍ଛାନ୍ଦ

ଛନ୍ଦ ବିଷୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ

=====

ଅନ୍ୟ ପ୍ରାୟ ସବୁ ରାଜ୍ୟରେ ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ
ଛନ୍ଦଃଶାସ୍ତ୍ର ଅଛି । ଏପରିକି ଭାରତ ବାହାରେ ମଧ୍ୟ,
ନେପାଳରେ ମଧ୍ୟ ।

କାଁ ଭାଁ କିଛି ରାଜ୍ୟରେ ସେ ପାଠ ନାହିଁ ।
ଏଥିରେ board university ସବୁ କେତେ ଦାୟୀ କି
ସେହି ସବୁ ଜ୍ଞାନର କବିମାନଙ୍କ ଛନ୍ଦ ପ୍ରତି ଉଦାସୀନତା
ବେଶି ଦାୟୀ ସେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁ ନାହିଁ । କେତେକ ଅଞ୍ଚଳରେ
ଛନ୍ଦଃଶାସ୍ତ୍ର ବିଷୟରେ ପଢ଼ା ହୁଏ ନାହିଁ । ଏପରି କି
ଭାରତୀୟ ଛନ୍ଦଃଶାସ୍ତ୍ରର ରଚୟିତା ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ପିଙ୍ଗଳଙ୍କ
ନାମ ସୁଦ୍ଧା ସେଠା ଛାତ୍ର କଣ ଅଧେ ଶିକ୍ଷକ ଓ ଅଧ୍ୟାପକ
ବି ଶୁଣି ନାହାନ୍ତି । କାରଣ ଯାହା ବି ହେଉ ପାଠଟା

ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ନାହିଁ ମାନେ ନାହିଁ - ସେ କଥା ଏତିକିରେ
ସରିଲା ।

କିନ୍ତୁ ମୋତେ ଲାଗେ, ଛନ୍ଦ ଶବ୍ଦଟା କାହିଁକି
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗେ - ବିଶେଷତଃ କବିମାନଙ୍କୁ । ସେ
ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣିବାକୁ ଲଜ୍ଜୁକ ଅନେକ । ସେମାନେ
ଜାଣିବେ କାହାଠୁ ? ଆମ ପରି ଅଞ୍ଚଳରେ ଛନ୍ଦର ଜ୍ଞାତା
ବିରଳ । ଛନ୍ଦଃଶିକ୍ଷା ଦେଲା ପରି ବହି ଦୁଷ୍ଟାପ୍ୟ ।

ସରଳ ଜିଜ୍ଞାସୁ ତରୁଣତରୁଣୀ କିଏ ବୟସ୍କ ବା
ଛନ୍ଦର ଜ୍ଞାତା ପରି କଣ ସବୁ ଅବୋଧ ଭାଷା କହୁ ଥିବା
ପରି ଲୋକ ମିଳି ଗଲେ ତ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ସେ
ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଦୁର୍ବୋଧ ସଂଳାପ ଶୁଣି ବୁଝି ହୁଏ ନାହିଁ । ଯାହା
ଶୁଣିଲେ ତାକୁ ନିଜେ ଅନୁଶୀଳନ କରିବାକୁ ଯାଇ ନିଜ
ନିଜର ମନୋଦଶାନୁସାର କିଛି ଏକ ଧାରଣା ନିଜ ପାଇଁ

ଗତି ବସନ୍ତି । ସେଥିରୁ କିଏ କେବେ ଅନ୍ୟକୁ ଜ୍ଞାନ ବି
ଦେଇ ଦିଅନ୍ତି - ନିଜ ବୁଝିବା ପ୍ରକାରର । ପରମ୍ପରା ଲାଗି
ରହିଛି ।

ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା କଥା ଯେ ଛନ୍ଦ ବିଷୟରେ
ବହୁତ ବିଭ୍ରାନ୍ତିକର ଧାରଣା ସେହିମାନେ ବିତରଣ କରନ୍ତି
ଯେଉଁମାନେ ଜୀବନରେ କୌଣସି ଛନ୍ଦୋଗ୍ରନ୍ଥ ପଢି
ନାହାନ୍ତି ଓ ଛନ୍ଦର ସର୍ବନିମ୍ନ ଆଭିଧାନିକ ଅର୍ଥବୋଧ ହିଁ
ଅଛି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ଦିଏ । କିନ୍ତୁ
ବୈଷୟିକ ପାଠ ସେପରି ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଯେପରି ଏକ କ୍ରିୟାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଜାତ ଅନ୍ୟ
କ୍ରିୟା ହେଲା ପ୍ରତିକ୍ରିୟା - ଏ କଥା ତ ଅଭିଧାନ କହେ ଓ
ଅଭିଧାନ ସତ୍ୟ କହେ କିନ୍ତୁ ରସାୟନ ବିଦ୍ୟାରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା
(reaction) ଏକ ବୈଷୟିକ କଥା । ଜଣେ ଗାଳି

ଦେଲାରୁ ଅନ୍ୟ ତା ହାତ ଉଠେଇଲା - chemistryରେ
ଏହା reaction ନୁହେଁ ।

ଅନ୍ୟ ଉଦାହରଣ - ଯୋଗ ମାନେ ଯୋଡ଼ିବା
ଇତ୍ୟାଦି - ଏହା ଆଭିଧାନିକ ଜ୍ଞାନ, ନିର୍ଭୁମ୍ଭ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ।
କିନ୍ତୁ ପାତଞ୍ଜଳିଙ୍କ ଯୋଗସୂତ୍ରରେ ଯୋଗ ଅର୍ଥ
 $୪+୬=୧୦$, ଏ ସବୁ ଗଣିତ ନୁହେଁ । ଯେ ସେଥିରେ
ପ୍ରବିଷ୍ଟ ସେ ଜାଣନ୍ତି ।

ରସାୟନବିଦ୍ୟାରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପରି,
ପାତଞ୍ଜଳି ଯୋଗସୂତ୍ରରେ ଯୋଗ ପରି ଛନ୍ଦଃଶାସ୍ତ୍ରର ଛନ୍ଦ
। ଶାସ୍ତ୍ର ନ ପଢ଼ି ବା ଜାଣିଥିବା ଲୋକଠୁ ନ ବୁଝି ଛନ୍ଦ ଶିଖି
ହୁଏ ନାହିଁ । ତେବେ ଏତେ କଥା ଏ ଛନ୍ଦୋଜ୍ଞାନର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧ
ବା ଅଜ୍ଞ ବିତରକମାନେ ଶୁଣିଲେ ତ । ସବୁ ପୂର୍ବବଦ୍ଧ
ମିଥ୍ୟା ଅବଧାରଣାମାନ (preconceived false

notions) ଧରି ବସିଛନ୍ତି । ତଥାପି ଛନ୍ଦ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ
 ବି ବାଣ୍ଟୁଛନ୍ତି । କହିଲେ ଅପ୍ରୀତି ହୁଏ, ହେବ । କହିବା
 ମାତ୍ରେ ବୃଥାତର୍କ ସାର ।

ଏହି ଅଳ୍ପଜ୍ଞ ମାନେ ନିଜ ନିଜ ବୋଧ ବା
 ଅର୍ଥବୋଧ ଅନୁଯାୟୀ ଜ୍ଞାନ ବାଣ୍ଟୁଛନ୍ତି, ବାଣ୍ଟି ଚାଲିବେ ।
 ଛନ୍ଦ ବୁଝେଇଲା ପରି ବହି ଲେଖୁଛନ୍ତି, ଲେଖୁ ଥିବେ ।
 ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ କରି ହେବ ନାହିଁ ।

ଏହି ସ୍ୱୟୋପିତ ଛନ୍ଦୋଜ୍ଞମାନଙ୍କରୁ
 ଅନେକଙ୍କୁ ମୁଁ ତାଙ୍କ କୃତ ବହିରୁ ଚିହ୍ନେ । କାରଣ ବହୁତ
 ବହି ମାଗଣାରେ ମିଳି ଯାଉଛି ଆଜିର ଅନ୍ତର୍ଜାଲରେ ।
 ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ କେହି ମୋର ଜଣାଶୁଣା ନୁହନ୍ତି । କେହି
 ମୋର ମିତ୍ର ନୁହନ୍ତି । କେହି ଶତ୍ରୁ ବି ନୁହନ୍ତି ।

ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମହତ୍ ଥାଇ ପାରେ - ମୋର
 ସନ୍ଦେହ କରିବାରେ ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟା
 ନିଜେ ଭଲ କରି ଆୟତ୍ତ କରି ନାହାନ୍ତି ସେହି ପାଠ ନ
 ବାଣ୍ଟିବା ଭଲ । ପାଠଟା ପୂରା ପଢ଼ି କି ଜାଣି ପାରି ନାହାନ୍ତି
 ବୋଲି ଜାଣି ପାରୁ ନ ଥିବେ । ଭାବୁ ଥିବେ ସବୁ ହେଲ
 ଗଲା । ଏବେ ଲେଖିବା । ଯେଉଁ ପରି ସ୍ଥିତିରେ ହେଉ
 ଅଛି ଜାଣି ବହୁତ ଲେଖୁଛନ୍ତି । ଲେଖାରେ ଦୋଷ ରହୁଛି
 । ଅସ୍ପଷ୍ଟତା ଓ ବିଭ୍ରମ ବି ବହୁତ ରହୁଛି ।

ଏଠାରେ କାହା ନାମ ପ୍ରକାଶ ନ କରିବା ଭଲ
 । ତେବେ ଅପର୍ତ୍ତା ପଣ୍ଡା ବୋଲି ଜଣେ ଲେଖକଙ୍କ କଥା
 କହୁଛି । ସେ ତାଙ୍କ ବହିରେ ଛନ୍ଦ ଶିଖେଇବା ପରି କିଛି
 ଲେଖି ନାହାନ୍ତି । ଲେଖୁଛନ୍ତି କିଛି ଓଡ଼ିଆ କବି ଯିଏ
 ଛନ୍ଦରେ କିଛି ଲେଖୁଛନ୍ତି ସେହି ମାନଙ୍କ ଛନ୍ଦଃକୃତି

ବିଷୟରେ । ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଛନ୍ଦ ବିଷୟରେ ଯାହା
 ଯେଉଁଠି ଲେଖିଛନ୍ତି ସେଥିରେ କିଛି ତ୍ରୁଟି ନାହିଁ । ଅସ୍ପଷ୍ଟତା
 ନାହିଁ କି ବିଭ୍ରମ (confusion) ବି ନାହିଁ ।

ସମସ୍ତଙ୍କର ସବୁ ବହି ଦେଖି ଦେଇଛି ତାହା
 ମଧ୍ୟ ମୁଁ କହୁ ନାହିଁ । ସବୁ ପାଇବା କି ପଢ଼ିବା ମୋ
 ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ବି ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଯେତିକି ବହି
 ଦେଖିଛି ଓ ପଢ଼ିଛି, ଆଜିର ସଂବାଦପତ୍ର ଭାଷାରେ
 ସେଗୁଡ଼ିକ ... ଉନୋଧିକ ମାତ୍ରାରେ ସବୁ ତକ ଫୁଲ୍ ।
 ଦୁଃଖଦ କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ।

ବିନୀତ ଲଲାଟେନ୍ଦୁ କବି

202408212118